

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Π Α Ρ Α Τ Ω Α Ρ Ε Ι Ω Π Α Γ Ω Ε Ι Σ Α Γ Γ Ε Λ Ε Υ Σ

Αριθ. ~~Γνωμ~~ 18

Έν Αθήναις τῆ 13 Αὐγούστου 19671

Π ρ ό ς

τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης
Γεν.Δ/σιν Σωφρ.Δ/σεως-Δ/σιν Β'

Ε ν τ α ὕ θ α

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νά γνωρίσωμεν ὅτι ἡ γνώμη μας ἐπὶ τοῦ τεθέντος ἡμῖν, διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ.71776 τῆς 24-7-71 ὑμετέρου ἐγγράφου καὶ κατόπιν τοῦ πρὸς Ὑμᾶς ὑπ'ἀριθ.814/Ι/ΙΖ τῆς 16-7-71 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργεῖου Δημοσίας Τάξεως, ἐρωτήματος, ἐν σχέσει μέ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 805/71 "περὶ παισимаτικῶν παραβάσεων βεβαιουμένων παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν Ὀργάνων", εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρ.1 τοῦ νόμου τούτου, κατὰ τῶν καταλαμβανομένων ἐπ'αὐτορῶν ὡς ὑπαιτίων παισимаτικῶν παραβάσεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ὁδικὴν κυκλοφορίαν καὶ τινων ἄλλων, ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ βεβαιουῦντος τὰς ἐν λόγῳ παραβάσεις ἀστυνομικοῦ ὄργανου τὰ ἐν τῇ παρ. 2 ὀριζόμενα πρόστιμα, ἢ καταβολὴ τῶν ἰσῶν ἀπαλλάσσει τοὺς παραβάτας τῆς ποινικῆς διώξεως. Σκοπὸς τῆς διατάξεως ταύτης ἦτο ἡ διευκόλυνσις ἀφ'ἐνός τῶν ἀρμοδίων μέ τὴν διώξιν τῶν

τοιούτων παραβάσεων υπηρεσιῶν (παρί τὰς ἀρχικὰς δυσχερεί-
ας κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογήν), ἢ διευκολύνσεις κυρίως τῆς κυ-
κλοφορίας καὶ ἢ διευκολύνσεις τοῦ πλίστου, ὅστις, καταβάλλον
μικρὸν πρόστιμον, ἀπαλλάσσεται τῆς τοινικῆς διώξεως καὶ τῆς
παραπομπῆς εἰς τὰ δικαστήρια (βλ. ἄρθρ. 113 τοῦ Συν/τος
1968 καὶ αἰτιολ. ἔκθεσιν ν.δ. 3990/59). Ἐκ τῆς ἄνω διατάξεως
ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου
σαφῶς νομίζομεν προκύπτει ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν Ὀργά-
νων ἐφαρμογή τῆς διαδικασίας τοῦ ν. 805/71 εἶναι ὑποχρεωπι-
κῆ, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὰ ἰσχύοντα ὑπὲρ τὸ Κράτος τῆς ἰσχύος τῆς
τοῦ Ν.Δ. 3990/59 καὶ ὅν ἡ διαδικασία ἐκείνη ἐπιβολῆς προστί-
μων ἦτο δυνατικῆ. Νῦν συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρ.
1 παρ. 1, δὲν δύναται τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον νὰ μὴ ἐφαρμώσῃ
τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου τούτου, συντάσσον τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ.
3 πρᾶξιν βεβαιώσεως τῆς παραβάσεως καὶ ἐπιβολῆς τοῦ προστί-
μου. Παραπομπὴ εἰς τὸ πταισματοδικεῖον θὰ λάβῃ χώραν μόνον
εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρ. 2 παρ. 1, 3 παρ. 2 καὶ 4 παρ. 1,
3, ἐδ. β' καὶ 5 ἐδάφ. τελευταῖον (ἀμφισβήτησις τῆς παραβάσεως,
μὴ καταβολὴ τοῦ προστίμου ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου
4 παρ. 4, ἄρνησις παραλαβῆς τοῦ παραδιδομένου ἀντιτύπου καὶ
μὴ προσέλευσις πρὸς συμπλήρωσιν τῶν στοιχείων ταυτότητος). -
Ἐὰν παρὰ ταῦτα, ἦτοι παρὰ τὴν ὑποχρέωσιν του ταύτην, τὸ ἀστυ-
νομικὸν ὄργανον δὲν κατέστη δυνατὸν, ἐξ οἷα σδῆποτε αἰτίας, νὰ
συντάξῃ ἀμέσως τὴν σχετικὴν πρᾶξιν, τότε φρονοῦμεν (ἀνεξαρθ-
τήτως ἂν ἔχῃ εὐθύνην τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον) θὰ πρέπει νὰ
ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 5. Κατὰ ταύτην, ἐὰν ὁ ὑπάτιος
εἶναι ἀπῶν (λ.χ. παράνομος στάθμευσις αὐτοκινήτου οὔτινος
ὁ ὁδηγὸς ἐγκατέλιπε τοῦτο) ἢ ἐν γίνετι δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ
ἄμεσος ἐξακρίβωσις τῆς ταυτότητος αὐτοῦ, τὸ βεβαιοῦν τὴν
παραβάσιν ἀστυνομικὸν ὄργανον συντάσσει πρᾶξιν βεβαιώσεως
τῆς παραβάσεως καὶ ἐπιβολῆς προστίμου καὶ ὑποβάλλει ταύτην
εἰς τὴν υπηρεσίαν του, ὀριζομένου τεραιτέρω εἰς τί θὰ προβῇ

